

Forslag til forespørgselsdebat om den nuværende indsats og den fremtidige bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

(Medlemmer af Inuit Ataatigiit's Inatsisartut-gruppe)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Udenrigsanliggender)

Mange tak for jeres forslag Inuit Ataatigiit.

Det er en meget vigtig debat I lægger op til.

Hvad mener de enkelte partier og hvad mener Naalakkersuisut om den nuværende indsats og den fremtidige bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden?

Denne debat om vores nuværende og kommende indsatser for bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden kræver, at vi alle, på tværs af partierne er samlede om forståelsen af, hvor vigtigt det er at ungdomsarbejdsløsheden er så lav som mulig. Det er derfor glædeligt at forslaget fra Inuit Ataatigiit lægger op til, at vi skal gøre fælles front og bruger denne diskussion til at skabe en mulighed for at alle, i en positiv ånd, kan fortælle om deres politiske forhåbninger, overvejelser og bekymringer for Grønland og ikke mindst med tanke på ungdommen.

Hvad angår den nuværende ungdomsledighed, så er der mange faktorer der spiller ind på landets forholdsvist høje ungdomsledighed.

Først og fremmest må vi erkende, at mange af de elever, der forlader folkeskolen i dag, langt fra har de faglige og menneskelige kompetencer, der er nødvendige for at kunne gennemføre en uddannelse eller påtage sig og fastholde et arbejde. Dertil er der mange årsager og for at løse den kæmpe opgave det er at klargøre vores børn og unge til uddannelse og arbejde, kræver det at vi starter tidligt i de unges liv.

Førskoleindsatsen skal styrkes, så vores børn når de forlader børnehaveinstitutionerne er klar til at kunne gå i skole og modtage læring. Dette gøres ved at sikre, at vores børn får en tryk opvækst i faste rammer.

Først når disse helt basale ting er i orden, begynder vores indsatser i folkeskolen og videre på uddannelse og arbejde at virke.

En meget vigtig institution i arbejdet for at nedbringe ungdomsledigheden er vores Piareersarfiit centre.

Når de unge mennesker, efter at have forladt folkeskolen henvender sig til Piareersarfik for at få vejledning til et uddannelsesvalg, viser det sig at rigtigt mange af vores unge borgere ikke har et tilfredsstillende resultat fra folkeskolen, der kan give dem adgang til en uddannelse. Først er de nødt til at bruge et til to år på at opkvalificere sig.

Den opgave med at løfte de unges boglige kundskaber er ikke mindsket siden Piareersarfiits etablering i 2006, tværtimod. Vi oplever et stort behov fra de unge om at få forbedret deres karakterer fra folkeskolen og dette behov er der ikke tegn på bliver mindre i de kommende år.

Udover denne indsats på det boglige område, oplever landets Piareersarfiit en stigende efterspørgsel efter ikke-boglige indsatser for en voksende gruppe af vores unge borgere, der menneskeligt ikke er parate til et bogligt opkvalificeringsforløb. De har brug for værkstedslignende tilbud a la Piorsaavik eller Timi Asimi-lignende forløb. Mange af disse unge mennesker har gennem deres opvækst været udsat for så massivt omsorgssvigt, at de først og fremmest skal lære sig selv og deres egne grænser og evner at kende, førend de er parate til enten et bogligt forløb eller et fast arbejde.

Naalakkersuisut arbejder derfor i FFL2015 og FFL2016 med ekstrabevillinger til Piareersarfiit, så man derigennem kan etablere flere ikke-boglige forløb for de af vores unge mennesker, der har brug for dette.

Først når de unge succesfuldt har gennemført folkeskolen, eller supplerende forløb på Piareersarfiit, har de mulighed for at påbegynde en uddannelse og dermed få den bedste sikkerhed mod arbejdsløshed, nemlig uddannelse.

Denne indsats er en del af Naalakkersuisuts nationale plan for bekæmpelse af ledigheden. Ledighedsplanen består af 16 initiativer, og har som et af sine hovedmål at sikre en betydelig reduktion af ledigheden blandt de unge. De unge ledige skal samles op. Målet er ikke at de unge her og nu skal i arbejde. 90 % af vores ledige er ufaglærte, og Naalakkersuisuts plan er at løfte alle lediges kompetencer mest muligt. Kun sådan kan vi opnå en langsigtet inddragelse af samfundets svageste grupper på arbejdsmarkedet.

Med disse ord, ser jeg frem til en konstruktiv debat om dette emne.